

KUR'ÂN KURSLARININ ÖNEMİ

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وَذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ
إِمَامًا

Muhterem Kardeşlerim!

Çocuklarımız, Kur'ân-ı Kerim'de gözyaşlılığı, dünya hayatımızın süsü ve zîneti olarak nitelendirilmektedir. Onlar, Allah tarafından bizlere emanet olarak verilen ilâhî nimetlerdir. Rabbimizin birer emaneti ve imtihan vesilesi olan evlâtlarımızı eğitmek ve terbiye etmek başta anne ve babalar olmak üzere toplumun enönemli sorumlulukları arasındadır. Nitekim Peygamberimiz Hazreti Muhammed (s.a.s.) de: *"Çocuklarınıza güzel davranıp iyilik ve ikramda bulununuz. Onları en güzel şekilde terbiye ediniz."* (İbn Mâce) buyurarak bu sorumluluğun önemini ifade etmişlerdir.

Kıymetli Müminler!

Eğer çocuklarımızın sağlıklı ortamlarda erdem sahibi bireyler olmalarını istiyorsak; kız olsun erkek olsun, din ve dünya için gerekli bilgileri onlara öğretmek, özellikle Kur'ân öğretimi üzerine hassasiyet göstermek en önemli görevlerimiz arasında olmalıdır. Çünkü kitapların en değerlisi olan Kur'ân-ı Kerim'i çocuklarımıza öğretmek Allah'ın rızasını kazanmaya sebep olacaktır. Bu ise anne baba için büyük bir kazançtır.

Yüce Kitabımızın nesillerimize öğretilmesi ve anlaşılmasında Kur'ân kursu hizmetlerinin büyük önemi vardır. Bu kurslar vasıtasıyla çocuklarımız, Kur'ân-ı Kerim'i yüzünden okumasını öğrenme ve mealiyle birlikte okuma alışkanlığı kazanma imkânını elde etmektedirler. Bunun yanında dinimiz İslâm'ın temel esaslarını öğrenme, dua ve sureleri ezberleme, millî ve manevî değerlere önem verme, Hazreti Peygamberin örnek hayatını öğrenerek ahlâkî davranışlar sergileme ikkânları da elde edebilmektedirler.

Aziz Kardeşlerim!

Unutmamak gerekir ki, Kur'ân kursları sayesinde çocuklarımız, küçük yaşlarda Allah'ın kelâmını okuma ve öğrenme bahtiyarlığına erişmekte ve böylece sağlıklı nesillerin temelleri bu dönemlerde atılmaktadır. Bundan dolayı, çocuklarımızın hem bizlere hem de vatanımıza faydalı birer birey olmalarını istiyorsak, onları camilerimizdeki Kur'ân kurslarına göndermeye gayret edelim.

Hutbemi bir âyet-i kerime ve bir hadis-i şerifle bitirmek istiyorum. Mevlâmız Allah Teâlâ buyuruyor ki: **"Bilin ki, mallarımız ve çocuklarımız ancak bir fitnedir (imtihan konusudur.) Allah yanında ise büyük bir mükâfât vardır."** (el-Enfâl, 8/28)

Peygamberimiz (s.a.s.) ise buyurmuştur: **"Sizin en hayırlınız Kur'ân'ı öğrenen ve öğreteninizdir."** (Buhârî)

ВАЖНОСТТА НА КОРАН-КУРСОВЕТЕ

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وَذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ

إِمَامًا

Уважаеми братя!

В Свещения Коран нашите деца са представени като радостта и сиянието на нашите очи и украсата на нашия живот. Те са благодатта на Аллах, която Той ни е поверил.

Една от най-важните задачи на родителите, а и на цялото общество, е да възпитае и образувае нашите деца, които Аллах Теаля ни е поверил и ги е сторил изпитание за нас. Защото, когато Пратеника на Аллах (с.а.с.) е казал: „*Бъдете добри и щедри към вашите деца. Възпитавайте ги по най-добрия начин*“ (Ибн Мадже), той е обърнал внимание именно на тази тежка отговорност.

Скъпи вярващи!

Ако искаме децата ни да израснат като доблестни личности и в една здравословна среда, ние трябва да ги научим на всички елементарни религиозни и житейски познания, които ще им бъдат необходими, като обърнем специално внимание върху обучението им на Корана, и това трябва да бъде сред най-важните ни задачи като мюсюлмани. Защото, след като децата ни научат най-ценната сред книгите – Коран-и Керим, ние печелим задоволството на Аллах Теаля, а това е най-голямата награда, която родите-

лите могат да спечелят.

Коран-курсовете са от голямо значение за това да бъде научена и разбрана Свещената ни книга. Посредством тези Коран-курсове децата ни се научават да четат Свещения Коран. Заедно с това те научават и някои основни познания за нашата свещена религия, както и редица кратки сури и дуи.

Освен изучаването на основните принципи на нашата религия, наизустяването на кратки сури и дуи и запознаването с редица житейски и етични примери от живота на Пратеника Мухаммед (с.а.с.), децата ни имат възможност да осъзнаят и редица национални и духовни ценности.

Уважаеми братя!

Не трябва да забравяме, че благодарение на тези Коран-курсове децата ни имат възможността да научат Словото на Аллах Теаля още в ранния период на своето детство, а това ще допринесе за полагането на основите на едно здраво и религиозно общество.

Затова, ако искаме децата ни да израснат и бъдат полезни индивиди както за тях самите, така и за цялото общество, нека се постареем и ги изпратим на Коран-курсовете, които се провеждат в нашите джамии.

Искам да завърша днешното си хутбе с един айет и един хадис, в които се повелява: „*И знайте, че имотите и децата ви са изпитание, и че при Аллах има огромна отплата!*“ (ел-Енфал, 8: 28).

А Пратеника на Аллах (с.а.с.) е казал: „*Най-добрият сред вас е онзи, който учи и обучава другите на Корана*“ (Бухари).

İSLÂM'DA İLMİN FAZİLETİ

أَمَّنْ هُوَ قَنِتٌ ءَأَنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ ۗ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ
يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو
الْأَلْبَابِ ﴿١٢٩﴾

Muhterem Müslümanlar!

Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah'ın ilk emri "**Oku**" olmuştur. Dinimiz ilim tahsil etmeyi, erkek ve kadın herkese farz kılmıştır. Bilenlerle bilmeyenlerin bir olmadığını açıkça beyan eden kitabımız Kur'an-ı Kerim'de "**Sakin cahillerden olma!**" (el-Enâm, 6/35) buyrulmaktadır.

Bütün insanları bir tarağın dişleri gibi eşit sayan İslâmiyet, "**Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?**" (ez-Zümer, 39/9), "**Allah içinizden iman edenlerle, ilme nail olanların derecelerini yükseltir.**" (el-Mücâdele, 58/11), "**Kulları içinde Allah'tan gerektiği şekilde ancak ilim sahipleri korkar.**" (Fâtır, 35/28) gibi âyet-i celilelerle ilim sahiplerini diğer insanlardan ayırıp yükseltmiştir.

Kıymetli Müslümanlar!

Çocukların ana-babaları üzerindeki haklarından biri de eğitimidir. Onlara okuma yazmayı öğretmek yani dinî ve dünyevî ilimlerde onları gelecek çağlara göre yetiştirmek ebeveynin görevlerindedir. Bu bakımdan Hazreti Ali (r.a.)'ın, "Çocuklarınızı kendi yaşadığı-

nız çağa göre değil, onların yaşayacakları çağa göre yetiştiriniz" (Nehcü'l-belâga) sözü çok anlamlıdır.

Öyle ise, gerek birey ve gerekse toplum olarak ilme giden yolları açma gayreti içinde olalım. Kız olsun erkek olsun çocuklarımızın ve gençlerimizin ilim öğrenmeleri için imkânlarımızı seferber edelim.

Muhterem Kardeşlerim!

Her sene olduğu gibi, bu sene de Başmüftülüğümüz tarafından İslâmî eğitime yardım kampanyası düzenlenmektedir. Bu kampanyaya katılarak Allah Teâlâ'nın Kur'an-ı Kerim'de: "**Ey inananlar! Kendinizi ve aile halkınızı, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun.**" (et-Tahrîm, 66/6) kavline nâil olmaya çalışalım.

Hutbemi Peygamber Efendimizin şu hadisi ile bitirmek istiyorum:

"**Ya ilim öğreten, ya ilim öğrenen, ya dinleyen veya bunları sevip yardım edenlerden ol. Sakın beşincisi olma! Yoksa helâk olursun!**" (Taberânî)

Allah Azimüşşân yapmış olduğumuz ve yapacağımız yardımları kabul eylesin!

ДОСТОЙНСТВОТО НА НАУКАТА В ИСЛЯМА

أَمَّنْ هُوَ قَنِتٌ ءَانَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ ۗ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْمَلُونَ إِنَّمَا يُتَذَكَّرُ أُولَٰئِكَ
الْأَلْبَابِ ﴿١﴾

Уважаеми мюсюлмани!

Първата повеля на Аллах Теаля в Свещения Коран е: „ЧЕТИ!“: Затова нашата религия е сторила науката задължителна за всеки мюсюлманин – било то мъж или жена. В Свещения Коран открито се заявява, че не са равни знаещите и незнаещите, и се повелява: „**И не бъди от невежите!**“.

Нашата религия, която приема, че всички хора са равни като зъбите на гребена, с айети като: „**Нима са равни онези, които знаят, и онези, които не знаят?**“ (ез-Зумер, 39: 9); „**Аллах ще въздигне по степени онези от вас, които вярват и са дарени със знание.**“ (ел-Муджаделе, 58: 11); „**Боят се от Аллах само знаещите сред Неговите раби.**“ (Фатир, 35: 28), отделя знаещите от останалите хора и им отрежда високи степени и достойнства.

Скъпи мюсюлмани!

Едно от правата на децата върху техните родители е правото на обучение. Затова едно от религиозните задължения на родителите е да научат своите деца да четат и пишат и да ги образават в основните светски и религиозни науки в зависимост от съвременното, в което живеят.

Относно това Хазрети Али (р.а.) е казал: „Недейте да обучавате децата си според вашето съвремие, а ги обучавайте според времето, в което те живеят“ (Нехдж-ул-беяга).

Щом е така, тогава ние както индивидуално, така и като общество трябва да полагаме усилия и да разкриваме пътищата, водещи към науката, като мобилизираме всичките си средства за обучението на нашите деца.

Уважаеми братя!

Както през миналите години, така и тази, Главно мюфтийство на мюсюлманите в България обяви кампания за подпомагане на ислямското образование с акцент върху Коран-курсовете. Нека се включим в тази кампания и се отзовем на повелята на Аллах Теаля, в която се казва: „**О, вярващи, пазете себе си и своите семейства от огъня, гориво на който са хората и камъните!**“ (ет-Тахрим, 66: 6).

Искам да завърша хутбето си със следния хадис на любимия ни Пегамбер (с.а.с.), който казва: „**Бъди учен или ученик, или човекът, който ги слуша, или пък този, който ги обича и винаги им помага, но не бъди пети сред тях, защото ще бъдеш погубен**“ (Таберани).

Нека Аллах Теаля приеме даренията, които сте направили и ще направите, иншаллах!

ŞEREFLİ BİR HAYAT İÇİN

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا
قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ... إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ
دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ...

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: *“Biz, hakikaten insanoğlunu şan ve şeref sahibi kıldık. Onları, karada ve denizde taşıdık; kendilerine güzel güzel rızıklar verdik; yine onları, yaratıklarımızın birçoğundan cidden üstün kıldık.”* (el-İsrâ, 17/70)

Okuduğum hadîs-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s.) şöyle buyurmaktadır: *“Allah (c.c.) kanlarımızı, mallarımızı ve ırzlarımızı/onurlarımızı birbirinize haram kıldı...”*

Evveli rahmet, ortası mağfiret ve sonu cehennemden âzâdlık olan mübarek Ramazan ayını geride bıraktık. Oruçla bedenler ve nefisler terbiye altına alındı. Bir kez daha sabrı, yardımlaşmayı, paylaşmayı öğrendik. Dünya nimetlerinin bir sınav olduğunu; gelip geçici olanın değil, kalıcı ve ebedî olanın insanı yücelttiğini anladık. Gönüller, manevî huzur ikliminde bir ay boyunca yıkandı.

Aziz Müminler!

Yüce Allah mahlûkatını yaratırken, ezeli ilmi ve hikmetiyle yaratmış ve en üstün pâyeyi insana vermiştir. Şöyle ki; Allah (c.c.) insanı tertemiz fitrat üzere yaratmış, en güzel rızıkları bahşetmiş, bilgi edinme vasıtalarıyla donatmış, irade hürriyeti ve sorumluluk vermiş, melekleri ona secde ettirmiş, onu yeryüzünde bir halife kılmış ve yeryüzünde ne var-

sa hepsini onun için var etmiştir. Bu donanımı ve potansiyeliyle insan, sorumlu ve imtihana tâbi bir varlıktır.

Yüce Allah'ın sûreten ve sûreten eşref-i mahlûkat olarak yarattığı insan, gerek fizikî varlığı yani bedeni, gerekse mânevî şahsiyeti itibarıyla saygın ve dokunulmazdır. Bu şeref, insana yaratılıştan bahşedilmiş olup çalışılarak elde edilmiş değildir. Dolayısıyla kendisine bahşedilen şerefi muhafaza etmek isteyen kimse; imtihan sürecinde dünyaperestlik, böbürlenme, acelecilik, cahillik, umutsuzluk, bencillik ve nankörlük gibi zaafılara kapılmamalıdır. Bilgi edinme vasıtalarını gereği gibi değerlendirmeli; aklını kullanmalıdır. Nafakasını temin ederken helâl ve temiz olana yönelmeli, veren elin alan elden üstün olduğunu unutmamalıdır. İffetini muhafaza etmelidir.

Muhterem Cemaat!

Allah (c.c.), insanları kendisine ibadet, kulluk etsinler diye yaratmıştır. İnsanın, bu yaratılış gayesinden uzak bir hayat sürerek şerefini koruması mümkün değildir. Şayet insan Allah'a kullukta devamlı olursa ahsen-i takvîm olma ayrıcalığını taşır; yok eğer hevâ ve heveslerine uyar da isyan ederse o takdirde esfel-i sâfilin yani aşağıların en aşağısı olur.

Ramazan ayında kazandığımız birtakım iyi huylar ve güzel amelleri Ramazan ayından sonra da devam ettirmeliyiz. Zira ömrün en hayırlısı, Yüce Allah'ın rızası doğrultusunda sürdürülenidir. Kadın erkek bütün müminler, bulûğ çağından son nefesine kadar Yüce Allah'a ibadet etmekle yükümlüdürler. Nitekim Cenâb-ı Hak şöyle buyuruyor: *“Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının ve herkes yarın için önceden ne göndermiş olduğuna baksın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.”* (el-Haşr, 59/18)

Bizleri daha nice Ramazanlara sıhhat, afiyet ve gönül huzuru ile ulaştırmasını Cenâb-ı Hak'tan niyaz ediyorum.

ЗА ЕДИН ДОСТОЕН ЖИВОТ

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا
قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ...إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ
دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ...

Уважаеми мюсюлмани!

В айета, който прочетох, Всевишния Аллах повелява: „*И почетохме Ние синовете на Адем, и ги пренасяме по сушата и морето, и им даваме от богатата. И ги предпочетохме да превъзхождат повечето от онези, които сътворихме*“ (ел-Исра, 17: 70).

А в хадиса, който прочетох, Пратеника на Аллах (с.а.с.) казва: „[*О вярващи!*] *Вашата кръв, вашето имущество, вашата чест и достойнство са под забраната на Аллах...*“ (Бухари)

Оставихме зад нас свещения месец рамазан, чието начало е милост, средата му – опрощение, а краят му – спасение от огъня на джехеннема. Месеца, в който чрез спазването на оръч подложихме на възпитание нашето тяло и душа. Още веднъж се научихме на търпение, съдействие и помощ. И разбрахме, че земните блага са само изпитание за нас и че не това, което идва и отминава, прославя човека, а това, което остава за вечността. И така, цял месец сърцата ни се наслаждаваха на духовната атмосфера.

Скъпи вярващи!

Когато Аллах Теаля сътворил Своите създания, Той сторил това със Своето безкрайно знание и мъдрост и отредил най-големия дял от тях за човека. Създал го върху една чиста природа и го благословил с най-чистото препитание; дарил го със способности, чрез които да усвоява знанията; предоставил му свободна воля, според която го натоварил с определени отговорности; сторил го наместник на този свят и сътво-

рил всичко заради него.

С тези способности и потенциал човекът е отговорно и подлежащо на изпитание създание.

Човекът, който Всевишния сътворил в превъзходен облик, било то като физическа или духовна личност, е неприкосновен. Това негово достойнство му е предоставено с неговото създаване и не е придобито с труд. Ето защо всеки, който иска да запази това негово достойнство, по време на това изпитание не трябва да се отдава на слабости като светолубие, арогантност, безразсъдство, невежество, отчаяние, егоизъм и неблагодарност. Да се възползва както трябва от способностите си за придобиване на наука и знания и използва своя ум. Да се насочва към позволеното и чисто препитание и никога да не забравя, че даващата ръка е по-висша от вземащата, и така да пази целомъдрието си.

Уважаеми братя!

Аллах Теаля е създал хората, за да му служат. Ако човек живее живот, далечен от тази цел, то опазването на достойнството му е невъзможно. Ако човек продължи да бъде истински раб на Аллах, то тогава ще спечели привилегията да остане в превъзходния си облик, но ако се подчини на своето его и прищевки и въстане срещу своя Създател, то тогава ще бъде най-унижен сред унижените.

Трябва да продължим с праведните дела и добрите навици, които спечелихме по време на рамазана, и след него. Защото най-праведният живот е този, който е изживян съгласно задоволството на Аллах Теаля. Всички вярващи – мъже и жени, след като навлязат във възрастта на отговорност и чак до последния си дъх, са длъжни да се поклонят на Всеомогъщия Аллах. Тъй като Аллах Теаля е повелил: „*О, вярващи, бойте се от Аллах! И всеки да види какво е приготвил за утре! И бойте се от Аллах! Сведущ е Аллах за вашите дела*“ (ел-Хашр, 59: 18).

Моля се на Аллах Теаля да ни дари с дълъг живот, та да посрещнем със здраве и щастие още много рамазански месеци, иншаллах!

ÖLÜM VE KABİR ZİYARETİNİN ÂDÂBİ

ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨٠﴾

Muhterem Kardeşlerim!

Hiç şüphe yok ki, bu dünya fânîdir. Her yeni eskiyecek ve her konan göçecektir. Her nefis mutlaka ölümü tadacak, bu dünya hayatı sona erecek ve ahiret hayatı başlayacaktır. Ahiret hayatına geçiş için açılan ilk kapı, kabir kapısıdır. Bu kapıdan içeri giren her insanın ilk sorgusu burada yapılacaktır. “*Sonra, yemin olsun ki, o gün, size verilen her nimetten sorulacaksınız*” (et-Tekâsür, 102/8). Yüce Allah’ın, bizim için tayin ve takdir buyurduğu hayat gerçeği ve güzergâhı böyledir. Nitekim Kur’ân-ı Kerim, bu hakikati şöyle açıklamaktadır: “*Allah, onu (insanı) hangi şeyden yarattı? Onu, küçük bir nutfeden yaratıp ona özel bir şekil vermiştir. Sonra ona, dünyaya geliş yolunu kolaylaştırmıştır. Sonra ona ölümü vermiş ve kabre koydurmuştur. Sonra dilediği zaman, onu yeniden diriltecektir.*” (Abese, 80/18-22)

Değerli Müminler!

Yakınlarımızdan ve dostlarımızdan birçoğu, şimdi ahiret âleminin ilk durağı olan kabirlerinde bizi beklemektedirler. Biz de onların yanına gideceğiz. Bir insanın ölmüş olan yakınlarını, dostlarını, sevdiklerini ve

hayatı birlikte paylaştığı arkadaşlarını unutmaması, elbette kolay değildir. Her fırsatta onları yâd etmek ve onlarla olan münasebetini bir şekilde sürdürmek ister. Bunun için onların kabirlerini ziyaret etmeyi bir vefa borcu bilir ve bu ziyaretlerle de vicdanî bir teselli bulur.

İslâm dininde ölümü hatırlamak, ahiret hayatını düşünmek ve günahlarının affı için Allah’a dua etmek üzere kabir ziyaretinde bulunmak sünnettir. İşte bu maksatla sevgili Peygamberimiz (s.a.s.), kabir ziyaretini tavsiye etmiş ve “*Kabirleri ziyaret ediniz, bu size ahireti hatırlatır*” (İbn Mâce) buyurmuştur. Bunun için dinimiz, kabir ziyaretleriyle ilgili bazı ölçüler koymuştur.

Aziz Müslümanlar!

Mezarlıklarımız, temiz ve tertipli, israf ve gösterişten uzak olmalıdır. Oralar, yeme-içme ve eğlenme yeri hâline getirilmemeli ve kabirlerin üzerine oturulmamalıdır. Nitekim Hazreti Peygamber (s.a.s.), bir mazeret olmadan kabirlerin üzerine oturulmasını ve çiğnenmemesini tavsiye etmiştir. Kabir ziyaretinde bulunurken, tevhîd inancına uygun düşmeyen tutum ve davranışlardan sakınmak gerekir. Mezarlıklara veya türbelere ziyarete gidip oradaki ağaçlara bez bağlamak, mezarların taşını toprağını öpmek, üzerlerindeki örtülere yüz sürmek ve bunlardan medet ummak, şifa beklemek gibi haram davranışlardan ve bu tür bid’at ve hurafelerden şiddetle kaçınmalıyız. Ayrıca mezarların üzerine bonbon, yemek gibi şeyler bırakmak, mezartaşlarına resim koymak gibi Müslüman olmayanların uygulamalarını benimsemek de kimliğimiz açısından son derece sakıncalıdır. O hâlde bize düşen görev, yakınlarımızın, dost ve sevdiklerimizin mezarlarını, sade bir biçimde düzenlemek, temiz tutmak, yeşillendirmek ve mümkünse mezarların başına bir fidan dikmektir. Onların kabirlerini usulüne göre ziyaret edip işlediğimiz hayır, yaptığımız ibadet, okuduğumuz Fatihâ’nın sevabını ruhlarına bağışlamalı ve onlara dua etmeliyiz.

СМЪРТТА И ЕТИКАТА ПРИ ПОСЕЩЕНИЕТО НА ГРОБИЩАТА

ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨٠﴾

Уважаеми мюсюлмани!

Няма съмнение, че светът, в който живеем, е преходен. Всяко ново един ден непременно ще остарее и всеки дошъл на този свят ще си замине от него. Всяко живо същество ще вкуси смъртта. Животът на този свят ще приключи и ще започне вечният, отвъдният живот. Първата пролука – вратата, през която ще преминем от този живот към отвъдния, е гробът. И тук ще се проведе първият разпит за всеки, който влезе през нея. Такава е истината за живота и пътя, който Аллах Теаля е отредил за нас. Свещеният Коран ни разкрива тази истина по следния начин: „*От какво нещо го сътворява Той? От частица сперма Той го сътворява и осъразмерява. После пътя му облекчава. После му отрежда смъртта и повелява да бъде погребан. После, щом Той пожелае, ще го възкреси*“ (Абесе, 80: 18–22).

Скъпи вярващи!

Много от нашите приятели и близки сега ни очакват в гробищата – първата спирка за отвъдното. Скоро и ние ще отидем при тях. Наистина не е лесно за един човек да забрави своите починали близки, роднини и приятели, с които е споделял земния си живот. Той желае при всяка възможност да ги възпомене и да продължи отношенията си с тях. Затова приема за дълг посещението им в гробищата и с това намира душевна утеха.

Според ислямската религия размишляването за смъртта и отвъдния живот и посещението на гробищата с цел да се прави дуа за опрощението на покойни-

ка е суннет – от житейската практиката на Пратеника (с.а.с.). Ето затова той е казал: „*Посещавайте гробищата, това ще ви напомни за отвъдния живот*“ (Ибн Мадже). Затова религията ни е поставила определени правила, които трябва да се спазват при посещението на гробищата.

Братя мюсюлмани!

Мюсюлманските гробища трябва да бъдат чисти, подредени и далеч от разточителство и показност. Те не бива да се превръщат в места за игра и забава и не трябва да се сяда върху тях. Защото Пратеника на Аллах (с.а.с.) е повелил да не се тъпчат гробовете и да не се сяда върху тях, освен при наложителна причина. Когато се отива за посещение в гробищата, не трябва да се предприемат дела, които са в разрез с вярата в тевхид (единобожие). При посещението на гробищата или тюрбетата трябва да се внимава и да не се извършват забранени действия: да не се връзват парцалчета по клоните на дърветата или оградата на гробищата; да не се целува покривката, земята или надгробните плочи на гроба; и да не се очаква помощ и лечение от мъртвеца в гроба. Всички тези неща са нововъведения и суеверия, които са забранени строго от религията ни, затова трябва да ги избягваме. Също така трябва да се предпазваме от действия, което произтичат от немюсюлманската култура и вредят на нашата идентичност, например, поставяне на храна, бонбони и др. върху гробовете, слагане на снимки на надгробните паметници и др. Следователно това, с което сме задължени спрямо гробовете на починалите ни роднини и близки, е да ги стегнем и устроим по един скромен и обикновен начин, да ги поддържаме чисти и ако е възможно, да ги озеленим и да засадим дръвчета в близост до тях. Да ги посещаваме според ислямския обичай, да вършим добри дела, като се молим за тях, четем Коран и подарим севаба на техните души.